

שמות פרק ו

(א) וַיֹּאמֶר יְדֹד אֶל מֹשֶׁה עֲתָה תִּרְאֶה אֲשֶׁר אֶעֱשֶׂה לְפָרְעָה כִּי בְיַד חֲזָקָה יִשְׁלַחַם וּבְיַד חֲזָקָה יִגְרָשֶׁם מֵאֶרְצוֹ:

מדרש תנחומא פרשת וארא סימן א ד"ה (א) "ילמדנו רבינו"

א"ל הקב"ה למשה חבל על דאבדין ולא משתכחין. הרי כמה פעמים נגליתי על אברהם יצחק ויעקב באל שדי ולא אמרתי להם ששמי ה' כשם שאמרתי לך ולא הרהרו אחר מדותי, אמרתי לאברהם "קום התהלך בארץ לארכה" (בראשית יג) בקש מקום לקבור שרה ולא מצא עד שקנה בד' מאות שקל כסף ולא הרהר אחר מדותי. אמרתי ליצחק "גור בארץ הזאת כי לך ולזרעך אתן את כל הארצות האל" (שם /בראשית/ כו) בקש מים לשתות ולא מצא שנאמר (שם /בראשית/ כ"ו) "ויריבו רועי גרר עם רועי יצחק לאמר לנו המים" ולא הרהר אחר מדותי, אמרתי ליעקב "הארץ אשר אתה שוכב עליה לך אתננה" (שם /בראשית/ כח) בקש מקום לנטוע אהלו ולא מצא עד שקנה במאה קשיטה ולא הרהר אחר מדותי. ואתה תחלת שליחותי אמרת לי "מה שמך" ועכשיו אתה אומר "ומאז באתי אל פרעה לדבר בשמך", לפיכך "עתה תראה אשר אעשה לפרעה" במלחמת פרעה תראה ואין אתה רואה במלחמת שלשים ואחד מלכים שיעשה בהן נקמה יהושע תלמידך מכאן את למד שנטל משה את הדין שלא ליכנס לארץ לפיכך כתיב "וידבר אלהים אל משה" שישב עליו במדת הדין, "ויאמר אליו אני ה'" מדת רחמים שאגאל את ישראל ואכניסם לארץ לך כתיב וארא אל אברהם אל יצחק ואל יעקב באל שדי.

L'Exode, chapitre 6, verset 1

1) L'Eternel dit à Moïse : « **maintenant, tu vas voir ce que je vais faire à Pharaon**, car forcé d'une main puissante il les laissera partir ; d'une main puissante, lui-même les renverra de son pays. »

Midrash Tanh'ouma, paracha Vaéra, paragraphe 1, titre : « Nos sages ont enseigné »

(...) C'est pour cela « **maintenant, tu vas voir ce que je vais faire à Pharaon** », tu verras la guerre contre Pharaon, mais non celle des 31 rois que mènera Josué ton disciple. De là, tu apprends que Moïse reçut la condamnation de ne pas rentrer en terre d'Israël. Ainsi il est dit « Le Seigneur parla à Moïse » ; Il lui répondit par l'attribut de rigueur (le nom Elokim représente cet attribut).